

HET BEWAREN VAN GODS GEBODEN

Het bewaren van Gods geboden is zwaar, te zwaar voor iemand, die God niet liefheeft. Hij haát de geboden Gods, hij gaat er tegen in. Hij geeft toe aan de lusten en neigingen van zijn zondig hart. Hij zoekt niet Gods geboden, maar zichzelf.

Eerst als de liefde Gods in onze harten is uitgestort, kunnen wij Zijn geboden bewaren. Die liefde Gods wekt onze harten tot wederliefde. Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad. Die liefde Gods brengt een omkeer in ons leven te weeg. Nu richt zich ons hart naar God. Nu stellen wij het dienen van God boven alles. Nu sterven we, opdat wij in Hem zouden leven.

Eerst het nieuwe leven en dan het onderhouden van Gods geboden. Helaas, wel menigmaal dienen we nog de zonde en geven we toe aan de lusten van ons oud, bedorven hart.

Het goede te doen, dat vind ik niet, zegt de apostel Paulus, en het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Maar ik doe het kwade nu niet meer, maar de zonde die in mij woont.

Hoe ook Gods kind soms kan onderliggen in den strijd tegen de zonde, altijd weer is daar een terugkeer met schaamte en berouw; altijd weer ontwaakt daar het verlangen in het hart, om naar Gods geboden te leven.

* * *

Dat kan ook niet anders. De apostel Johannes zegt het ons: Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijne geboden bewaren.

Is de liefde Gods in onze harten uitgestort, dan ontvangen we ook de genade, al struikelen we vele malen, om ons hart naar Gods geboden te richten.

We *bewaren* ze. Ze zijn ons eigendom geworden en we geven ze niet meer prijs. Ze blijven de onze. Onze nieuwe natuur kan zonder de geboden Gods niet. Ze zijn volkomen met die nieuwe natuur in harmonie. Ze zijn voor den herboren mensch, wat de lucht voor de longen is en het water voor de visch. De oude mensch der zonde verzet zich er tegen, maar voor den nieuwen mensch zijn ze een vermaking.

„Hoe lief heb ik Uw wet”, zegt de psalmdichter. En wij zingen: „Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten.”

* * *

Wij *bewaren* Gods geboden. Dat wil ook zeggen, dat wij trachten, er naar te leven.

Helaas, ons hart voelt niet altijd fijn. We hebben soms de onderscheiding tusschen goed en kwaad verloren. En dat is tot schade van ons zelf.

Er zijn zonden, die wij eigenlijk niet meer als

Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijne geboden bewaren. En Zijne geboden zijn niet zwaar. 1 Joh. 5 : 3.

zonden zien. Hoeveel menschen zijn er niet, die, zonder dat hun geweten spreekt, kwaadspreken van hun naasten. Ze gaan er mee om, ze zijn er vriendelijk tegen, maar als ze weer bij anderen komen, hebben ze van die lieve naasten weinig goeds te vertellen, en ze rekenen er weinig mee, dat ze tegen Gods geboden ingaan.

De zonde van onzen tijd is de zonde van onoprechtheid. Wat vreeselijk onoprecht zijn we. Onoprecht in ons gezin, onoprecht tegen onze naasten, onoprecht tegen onze broeders en zusters.

Dat is de kanker, die ons huiselijk en kerkelijk en maatschappelijk leven bederft. Hoe kan het leven bloeien in een sfeer van onoprechtheid? Hoe kan er kracht van ons uitgaan, als onoprechtheid ons gekluisterd houdt?

Er is maar één ding, waardoor het weer beter kan worden. Hoe groot en uitgebreider onze Godskennis is, hoe groot en uitgebreider ook onze zelfkennis zal zijn. Als ik dicht leef bij mijn God en Heere, zie ik Hem hoe langer hoe beter in Zijn groote liefde voor mij. Dan ondervind ik dagelijks duidelijker hoe groot de liefde is, die Hij in mijn hart uitstortte. En dan zie ik hoe langer hoe dieper in den donkeren afgrond van mijn eigen hart. Ik zie mijn boosheid en mijn liefdeloosheid en mijn telkens weer toegeven aan bepaalde zonden.

Hoe meer ik God leer kennen door den Heere Jezus Christus, hoe billijker, hoe rechtvaardiger, hoe heerlijker ik ook Zijn geboden ga vinden en hoe vuriger mijn verlangen wordt, om aan die geboden te gehoorzamen.

* * *

Nu moet ieder zichzelf onderzoeken. Ik moet het doen en gij moet het doen. En dan kunnen wij uit het al of niet onderhouden van Gods geboden zien, wie wij voor God zijn en wie Hij voor ons is.

Hier is een onlosmakelijk verband, een verband waarvan wij vaak niet willen weten, maar dat we nooit kunnen loochenen.

En als het ons dan blijkt, dat die vreeselijke zonde van onoprechtheid ons nog aankleeft, och, laat ons dan in de allereerste plaats waar en oprecht worden tegen God. Laten wij het Hem maar zeggen. Laten wij dan maar niets verbergen. Dan worden we ook waar tegen onszelf en waar tegen onze naasten. En dan zullen wij ook ondervinden, dat Gods geboden niet zwaar zijn.

Dan zal ons geestelijk leven bloeien en ook mee door onzen godvruchtigen wandel zullen er anderen voor Christus gewonnen worden.

K.